

Şehitlerimiz yolumuzu aydınlatıyor ve son sözü onlar söylüyor:

Afrin Geçilmez, Rojava Devrimi Yenilmez!

Afrin onur ve özgürlük için, canbedeli bir mücadele ile faşist sömürgeci Türk devletine ve onun kanlı çetelerine karşı günlerdir direniyor. Afrin, NATO'nun ikinci büyük ordusuna karşı tarih yazıyor. QSD, YPG-YPJ, MLKP ve Türkiyeli enternasyonalist devrimci güçler, omuz omuza bu alçakça saldırıya karşı onurun ve özgürlüğün bayrağını yükseltiyor. Günlerdir yüksek savaş tekniğine dayalı, korkakça ve alçakça saldırılarla girmeye çalıştıkları Rojava topraklarında, devrimi savunan savaşçıların ve Afrin halklarının kahramanca direnişleriyle karşılaşılıyorlar.

Erdoğan ve çeteleri Afrin'de sivilleri, çocukları katlediyor, uçak ve toplarla Afrin ve köylerini harabeye çeviriyor. IŞİD'den beter bir saldırganlıkla yürüttükleri bu katliamcı terörün karşısında Afrin halkları ve devrimin savunma güçleri "çağın direnişi" tanımını hak eden bir kararlılıkla direniyor, savaşıyorlar. Tek bir cephede bile, faşist işgal güçlerine aman vermiyor, işgalcilere karşı onuru ve umudu bayraklaşıyorlar.

Savaşçılar Afrin'i ve Rojava devrimini savunmak için "Afrin geçilmez" diyerek ölümün üstüne yürümekte ve faşist Türk ordusuna ve çetelerine ağır darbeler vurmaktadır. Faşist işgale karşı siper yoldaşlarıyla birlikte en önde yürüyen savaşçılarımız, kahramanca ve geride kalan herkese onur verecek bir duruşla ölümü yeniyor, ölümsüzlük bayrağını dalgalandırıyorlar. Başından itibaren Afrin direnişi içinde yer alan parti savaşçılarımızdan **Ruhât Aşkara, Erdal Demirhan ve Sedat Akyüz** farklı tarihlerde ölümsüzlük bayrağını dalgalandırdılar. Faşist işgalciler, Afrin direniş kahramanlarını ancak obüsler ve uçaklarla durdurabildiler. Şehitlerimizin yanı sıra çok sayıda yaralımız da bulundukları siperlerden tek bir geri adım atmadan, yaralarını sarıp dövüşmeye devam ettiler.

Cinderese, Raco ve Badina cephelerinde düşmana ağır kayıplar verdiren birimlerde ve mevzilerde yer alan savaşçılarımız Kudê, Omera, Kevirê Ker, Dimilya, Dırbelet, Deva, Heci İskender, Akcele, Hamamê, Baflore, Til Slore, Ebu Kaebo, Heciler, Hemilka ve Kefer Sefre köylerinde eylemler gerçekleştirmiş ve direniş siperlerinde konumlanmıştır. Sadece Cindirese alanında toplamda 11 askeri araç, 2 motor güçlerimizin de içinde yer aldığı birim tarafından darbelenmiş, 125 işgalci bu eylemlerde imha edilmiştir. Ölümsüz savaşçılarımız, Ruhât, Erdal ve Sedat yoldaşlarımızın yer aldığı cephelerde de işgalcilere ağır kayıplar verdirilmiş, çok sayıda ölü ve yaralıyla düşman kaçmak zorunda bırakılmıştır. Bu süreçte parti güçlerimizle hareket eden enternasyonalist savaşçılardan İzlandalı Haukur Hilmarsson şehit düşmüş, bir başka enternasyonalist yoldaşımız da ağır yaralanmıştır.

Aynı direnişte yer alan BÖG, TKEP/L, MLSPB ve enternasyonalist siper yoldaşlarımızın da bu süreçte şehit ve yaralıları olmuş, ateşten kavgamız şehitlerimizle büyümüştür. QSD, YPG, YPJ ve Asayiş güçlerinin yanı sıra, kendi onurunu, özgürlüğünü ve toprağını savunan emekçiler tarafından kurulan direniş barikatlarında 'Çağın Direnişi'yle faşist işgale geçit verilmemiştir.

3-5 günde Afrin hayali görenlere Afrin direnişçileri 50'li günlerde, görkemli cevaplar vermeye devam etmektedir. Afrin, Rojava ve Kuzey Suriye halkları bombardıman altında topraklarını korumakta, Afrin tarih yazmaktadır.

Bu tarih yazımında, en önde yürüyenlerimizden biri Tirêj Alîşêr (Ruhât Aşkara) yoldaşımızdır. Rojava'da aldığı isimle Tirêj Alîşêr, Ruhât Aşkara "feda bölümümüzün gülen yüzü" idi. 27 Ocak 2018 tarihinde, Reco'daki Kevirê Ker tepesinde faşist Türk devleti ile savaşırken ölümsüzleşen Tirêj yoldaşımız, başından itibaren Afrin direnişinde yer alıyordu. Bulunduğu birlikte tim komutanlığı yapan Tirêj yoldaşımız, şehit düştüğü çatışmada el bombası mesafesinde düşmana hücum etmiş, o ve beraberindeki siper yoldaşları, çete sürüsünü ölü ve yaralılarını arkalarında bırakarak alandan kaçmak zorunda bırakmıştır. Faşist düşman onları ancak top atışlarıyla durdurabilmiştir. Onların alandaki cenazelerini getirmeye çalışan iki siper yoldaşımız şehit düşmüş, birlik komutanımız ise yaralanmıştır.

Gezi direnişinin isyancı gençlerinden biri olan Ruhât (Tirêj) yoldaşımız, faşizme karşı silahlı mücadelenin kaçınılmazlığını kavrayarak, yüzünü partimize ve onun özgür alanlarına dönen coşkulu bir savaşçıydı. O, gerek Türkiye'deyken gerekse eğitim için geldiği özgür alanlarda bir MLKP/FESK gerillası olma düşünüyü her fırsatta dile getirdi ve bu nitelikte bir savaşçı olmak için çok çalıştı. Emek, irade ve güçlü bir katılımı bu düşünüyü gerçek kılmayı başardı. Faşist Türk devleti ve çetelerinin işgal saldırısına karşı yoldaşlarıyla birlikte büyük bir direniş savaşının öncülerinden oldu. Yaşamı da tıpkı gülüşü gibi aydınlık ve içtendi. Dilediği gibi faşist sömürgecilikle silah elde savaşırken, ölümsüzleşti.

Özgür Avaroni parti isimli Erdal Demirhan ise 39 yıllık ömrünün son 24 yılını partili geçirmiş, partimizin çeşitli kademelerinde görevler yapan, devrim ve sosyalizm için emek veren bir yoldaşımızdı. Tutsaklıklar gördü, işkencelerden geçti. Direnme çizgisinin temsilcilerinden oldu. İnsana özgü tüm süreçlere, başarılarla, yetmezliklere, umuda, coşkuya, kendini yeniden inşaya bir şekilde tanıklık etti. O bütün bu süreçlerde duygularını ve aklını partisiyle birleştirmeyi esas aldı. Nitekim, kendi devrimciliğini güçlendirmek ve yenilenmek için yüzünü özgür alanlara çevirdiğinde, kafası net, pratiği her geçen gün daha ileriye doğruydı. Şöyle diyordu Özgür yoldaş:

"Sınıf mücadelesinin girdiği keskin ve sert sürece eskisi gibi konumlanarak yanıt olamayız. Bugün devrim her zamankinden çok daha yakın. Devrimci durum koşulları ve bunun içindeki saray darbesine karşı mücadele buna uygun konumlanma ve örgütlenme ihtiyacını ortaya koyuyor. Bunu kim yapacak? İşte her devrimci birey bu açıdan da kendi bireysel duruşuyla hesaplaşıp ileri atılırsa ancak bu başarılabilir. Kişi olarak buna uygun davranmaya kendimden başlamalıyım. Yapılamayan, başarılamayan birçok şey sayılabilir. Ama yapacak ve başaracak olanda biziz-benim. Tam da burada Berçem ve Ekin yoldaşların şهادetleri yol göstericidir. Canfeda direnişleriyle faşizmden hesap sorma kararlılıklarından, devrimi örgütlemeye inançları ve iradelerinden güç alıyorum. Cizre'de, Nusaybin'de, Sur'da, Silopi'de Kürt halkının kahramanca direnişleri; Mehmet Tunç'ların "Biz diz çökmedik siz de diz çökmeyin. Halkımız bizi unutmayın" diyerek ölümün üstüne yürüyen fedaice duruşlarıdır öfkemi harlayan. Gezi'de isyan eden halkların ve şehitlerin faşizme karşı özgürlük çılığı sarıyor tüm bedenimi. Rojava'da, Dersim'de şehit düşen yoldaşların izlerinden yürüyorum. Suruç'ta şehit düşen yoldaşların, Ankara'da katledilen halklarımızın, emekçilerin hesabını sormak boynumun borcu olsun. Binlerce kez and olsun ki onların özlemlerini, değerlerini, inanç ve ideallerini, devrim düşlerini gerçekleştirmek için canfeda bir çizgide savaşacağım. Adanmış devrimcilik çizgisinde profesyonel bir devrimci olarak mücadelemi sürdüreceğim."

Özgür yoldaşımız tam da dediği gibi yaptı. Özgür alanlardan Afrin'e uzanan yolculuğunda, gün be gün bu çizgiyi kendinde geliştirdi, büyüttü. Başından itibaren, dağ siperlerinde, yoksul köy evlerinde, zeytin ağaçlarının altında direnişin ve mücadelenin öncülerinden biriyken, 2 Mart günü, Zeynel Seyid Rıza yoldaşıyla birlikte uçak bombardımanı sonucu ölümsüzleşti.

Zeynel Seyid Rıza parti isimli Sedat Akyüz, 1972 Antep doğumlu, Alevi bir aileye mensuptu. Antep'te uzun süre antifaşist demokratik mücadelelerin içinde yer alan bir parti emekçisiydi. Kürdistan'da kent savaşlarının başladığı dönemlerde özgür alanlara geldiğinde, 'devrimci olarak hayatımda sıçramalar yapmak istiyorum' demiş, bu nedenle genç savaşçılarımızla birlikte askeri eğitimlerden geçmişti. Cizre kantonunda politik islamcı faşist IŞİD çetelerine karşı yürüttüğümüz savaşlara katılmış, Siluk ve sonrasındaki hamlelerde yerini almıştı. Devrimci değerlere bağlı olmaları en büyük dileği olan iki çocuğunu ve eşini ardında bıraktığında, 'bu kavgam aynı zamanda onların da özgür ve eşit yaşaması içindir' diyordu. Afrin direnişine katılmak için gönüllü olduğunda, bu talebini 'Rojava devrimini şimdi korumanın ve büyütmenin ağır ve zorlu süreçlerindemiz. Bu bilinçle ve bu sorumlulukla, faşist TC devletine karşı en ön cephede savaşmak benim için onurdur, mutluluktur' sözleriyle vurguluyordu. Afrin'e geçer geçmez cephelere koşan, bulunduğu mevzilerdekilere neşe kaynağı olan, güzel sesiyle Alevi deyişleriyle moralleri yükselten bir pratik ortaya koyan Zeynel yoldaşımız, yoğun obüs saldırılarında bir kez yaralandı. Yarasını sararak, görevlerini sürdürdü. 2 Mart günü, Özgür Avaroni ve bir grup YPG savaşçısıyla birlikte, faşist işgal sürülerini püskürttükten sonra, uçaktan atılan kazan bombasıyla ölümsüzlüğe yürüdü.

Afrin direnişi büyük insanlık direnişidir. Bu direnişte ölümsüzleşen devrim kahramanlarını selamlıyor ve son sözü şehit Tirej'e bırakıyoruz: *"Şehit yoldaşlarımıza tekrar söz veriyoruz. Uğruna şehit düştükleri bu kavgayı Dersim'de, Amanos'ta, Karadeniz'de, Ege'de, İstanbul'da, İzmir'de, Amed'de ve bir çok yerde yükselteceğiz ve onlara layık bir şekilde dövüşerek onların yanına, ölümsüzler kervanına katılacağız. Şehitlere devrim sözümüz var!"*

Onların sözü sözümüz, düşleri ve anıları rehberimizdir.

Ruhat, Erdal ve Sedat Yoldaşlar Ölümsüzdür!

Şehid Namirin!

Bijê Şoreşa Rojava Bijê Berxwedana Efrînê!

Marksist Leninist Komünist Parti (MLKP) Rojava